ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 21ης Οκτωβρίου 1999 *

Στην υπόθεση C-391/98,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από τη Ν. Δαφνίου, εισηγήτρια στην ειδική νομική υπηρεσία — τμήμα ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Ι. Χαλκιά, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδος, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

1993, σχετικά με την υγιεινή των ειδών διατροφής (ΕΕ L 175, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουνίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με αίτημα να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/43/

ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, σχετικά με την υγιεινή των ειδών διατροφής (ΕΕ L 175, σ. 1, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Κατά το άρθρο 16 της οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή το αργότερο τριάντα μήνες μετά την έκδοσή της, δηλαδή μέχρι τις 14 Δεκεμβρίου 1995, και πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Στις 27 Φεβρουαρίου 1996 η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει καμία ανακοίνωση σχετικά με τη θέσπιση μέτρων για τη μεταφορά της οδηγίας στην ελληνική έννομη τάξη και μη διαθέτοντας κανένα άλλο στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναγάγει ότι η Ελληνική Δημοκρατία συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση αυτή, κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 169 της Συνθήκης, απευθύνοντας στην Ελληνική Κυβέρνηση έγγραφο με το οποίο την καλούσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός δύο μηνών.

Με έγγραφο της 14ης Μαΐου 1996, η Ελληνική Κυβέρνηση απάντησε στην Επιτροπή ότι το σχέδιο εναρμονίσεως είχε καταρτισθεί και βρισκόταν στο στάδιο επεξεργασίας από τα συναρμόδια υπουργεία.

Η Επιτροπή, επειδή δεν περιήλθε σε γνώση της κανένα άλλο στοιχείο σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, απηύθυνε στην Ελληνική Δημοκρατία, με έγγραφο της 23ης Δεκεμβρίου 1996, αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης αυτής γνώμης.

Επειδή δεν έλαβε καμία μεταγενέστερη ανακοίνωση εκ μέρους της Ελληνικής Κυβερνήσεως περί της λήψεως τέτοιων μέτρων, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

7 Η Ελληνική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε εμπροθέσμως στην εσωτερική έννομη τάξη. Πάντως, η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι συναρμόδιοι φορείς έχουν ήδη καταρτίσει κείμενο κανονιστικής πράξεως, το οποίο θα υπογραφεί σύντομα από τους συναρμόδιους υπουργούς, πριν αποσταλεί για δημοσίευση στην *Εφημερίδα της Κυβερνήσεως*.

8 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη δεν πραγματοποιήθηκε εντός της τασσομένης από την οδηγία προθεσμίας, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

9 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, σχετικά με την υγιεινή των ειδών διατροφής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Kapteyn Hirsch Ragnemalm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Οκτωβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

J. C. Moitinho de Almeida